

Universitätsbibliothek Wuppertal

**PLVTARCHI||CHAERONENSIS,|| SVMMI PHILOSOPHI|| &
Historici,|| VITAE PARALLELAE,|| seu Comparatæ,||**

Cui subiecti sunt Indices tres ... ad commodum lectoris summa diligentia
confecti

Plutarchus

Francoforti ad Mœnum, 1592

In Galbam, interpretis annotationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-360](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-360)

omnia venalia habētibus se cōmittens atq; dedens (quem-
admodum Nero insatiabilibus sese hominibus addixerat)
neminem qui imperium eius desideraret, multos qui mor-
tem miserarentur, reliquit.

IN GALBAM PLUTARCHI, IN-
TERPRETIS ANNOTATIONES.

1. Vti demonstraui[mus].]

10 **G**alba, qui in Romano imperio successit Neroni, et as-
norior est, quam vt de ea quicquā dicendum sit. Appa-
ret aut ex hoc loco, Neronis quoq; & vt opinor, etiam pra-
cedentiū Imperatorū vitas ab autore nostro descriptas fuisse:
atq; haud scio an omnium, vsque ad Traianum. Nam sub
finē Othonis satis innuit, Vitellium à se scriptum. Qui librō
15 quanto historiarū detrimento interciderint, facile iudicāt
periti. nam quis nō animaduertit, quā multa apud Tacitū,
Suetoniū & alios desiderentur, quae vel ex his reliquijs sup-
pleri possint? Equidē hinc apparet, vitas Imperatorū à Plu-
tarcho non à prima etate repetitas: sed ea tantū ab eo per-
20 tractata, quae ipsis ad imperiū adspirantibus, eoq; potius de-
inceps euenerint. Vt fortassis istae vitae non huius operis fue-
rint: sicut & oratorū vitas Atheniensū idem seorsim descri-
psit. Nihil enim est in ijs, vt taceam cetera, παρὰ τὴν ἀλλοτρίαν.

2 Gentis Seruiorum.] τὸν σεργίων οἶκον. Seruius Sul-
25 pitia genti ita fuit vsitatum praenomen, vt prope pro gentili
vsurpatum nomine, vel ex hoc loco appareat. Non enim te-
mere dixerim, Plutarchum ignorasse Sulpiciam gentē fuisse,
ex qua Galba hic extiterit. Qui autem Sergium eum fa-
ciunt, imperitia labuntur: & iam pridem eorum est explo-
30 sus error, quātumuis in Suetonijs, & alijs codicibus retinea-
tur. Catulus, de quo hic fit mentio, est Qu. Lutatius Catulus
Capitolinus, Caesaris Iulij & Pompeij equalis, de quo eius
temporis historia consulenda.

3 Scelerati procuratores.] ἀλλήλειων ἐπιτοκῶν. Mendū est. Rectiusq; alibi legitur (nam cum ceteris Plutarchi opusculis, quæ Moralia inscribuntur, etiam Galba hic & Orho impressi sunt) ἀλλήλειων ἐπιτοκῶν. Interpres ignoratione rerum lapsus, publicanos vertit. Loquitur aut de procuratoribus prouinciarum, qui mitti ab Imperatoribus solebant, vt quæ ad fiscum ipsorum pertinerent, administrarent. Vide Dionem lib. 53. vbi id ab Augusto primū institutū traditur. Quomodo deinde eorum potentia, & libido etiam accreuerint, vtq; prouinciales ab ijs vexati sint, ex Tacito, lib. 10 præfertim 16. & Suetonio intelliges.

4 T. autem Iunius.] ὁ Τίτος. & in altero, ὁ Τίμιος. Interpres T. Iuniū recte reddidit. Collega is in cōsularu fuit Galbae, ac tum legatus eius in Hispania: deinde plurimum apud eum potuit, vt est apud Cornelium Tacitum & Suetonium: & 15 quanquā constanter ὁ Τίμιος legitur hic, tamen vel sequētia euidentissime ostendunt, esse Iunium legendū. Scriptura facile errorē peperit, ἰόντιος, ἰόντιος. σπατωτικῶν τὰ γὰρ classarios idem non bene vertit: ego prætorianos reddidi. puto enim σπατωτικῶν esse legēdum. Illud absurdum, quod interpretes ἀλλοτρίως, longē aliud, & nescio ad quem conspirationis autorem detorsit, cum manumissionē vox ea palā designet: & Suetonius hac de re. Igitur, inquit, cum quasi manumissioni vacaturus conscendisset tribunal, & c. cap. 10.

5 Clodius Macer.] μακρῶς. Scribe μακρῶς. Tacitus, 25 Suetonius.

6 Cluniam.] κολωνίαν. Interpres Coloniam. Neg, sum nescius, in Hispania citerioris ora Coloniam esse, nomine illici. Sed nomen mihi magis ad Cluniam videbatur accedere, quæ est Celtiberiæ finis, Plinius, 3. 3.

7 Titus.] Nimirum T. Iunius, in altero Græco locumancus, in nostro perturbatus est: & historici hic nos destituunt.

8 Martianus Vicellus.] Ἰκελλος. In Græco altero, Ἰκελλος, Icellus: & sic apud Suetonium legitur. apud Tacitum Hycellus, libr. 17. virobis, Martianus. Post Spicillum gladiatorem verti, secutus Suetonium, cum esset in Græco

σπίκλον.

9 Exploratum ut res.] Asterisco locus notatus est. Nihil tamen video deesse, & in παρείκει non est ita grauis menda.

10 Petronius Turpilianus.] Sic est apud Tacitum. in Græco Tertullianum. Et non Cingonius Varro, sed Ciconius apud eum legitur, consulq. fuisse designatus dicitur. & non Trebonianus, sed Trebonius Garucianus, Macri intersector.

11 Crispino.] Rufo Crispo, equiti Romano. Vide omnino

15 Cornelium Tacitum, lib. 13.

12 Crassi & Pisonis.] Vocabatur is Piso Licinianus. ut est apud Suetonium & Tacitum. pro Pisonis, in Græco est πίωνος, vox nihili. Quod Licinianus appellabatur, satis ostendit, eum à Pifone adoptatum, lege & more adoptionis nomen gentis leuiter immutatum retinuisse. Licinium autem nomen gentis est, unde & Crassi, Murena, alij.

13 Veturius & Barbius.] Tacitus: Sed tum è libertis Onomastum sceleri praecepit, à quo Barbius Proculum Theseranum spiculatorem, & Veturium eodem perductos. Expli-
25 catio autem horum nominum est obscura, quam Plutarch. adfers. atq. haud scio unde petita.

14 Alioquin exercitus sanus.] Hic, ut persape, contra-rium verbis auctoris sensum interpres reddidit. Ostenditur enim causa tam celeris à Galba defectionis.

30 15 Atilius Vergilio.] Sic legitur apud Tacitum. Fortè Vercello scribendum ibi sit.

16 Densus centurio.] ἰνδισος virobis, in Græco est. Sed ego cum Cornelium sequor, tum etià Xiphilinum in Galba.